

M A R G U T I S

LITHUANIAN MONTHLY PRESS REVIEW AND JOURNAL OF MUSIC AND HUMOR

VOL. IV.

Gruodis-December, 1931 m.

NO. 12.

Entered as Second Class Mater May 16, 1928, at the Post Office at Chicago, Ill., under Act of March 3, 1879.

Muzikos, Dainų, Juoko, Teatro ir Visokologijos M Ė N R A Š T I S

Red.-Bendradarbiai: J. Steponaitis, M. Šileikis, Pūstapėdis ir A. Royce

MARGUTIS

Humor and Song Monthly
SUBSCRIPTION RATES:

Per Year	\$2.00
Lithuania	\$3.00
Single Copy	10c.

A. P. VANAGAITIS,
Editor-Publisher

MARGUTIS PUB. CO.

2437 West 69th Street, Chicago, Ill.
Phone Grovehill 2242

MARGUTIS

Mėnesinis Juoko ir Dainų žurnalas
UŽSAKYMO KAINA:

Metams	\$2.00
Lietuvoj	\$3.00
Pavienis Numeris	10c.

A. P. VANAGAITIS,
Redaktorius-Leidėjas

MARGUTIS PUB. CO.

2437 West 69th Street, Chicago, Ill.
Phone Grovehill 2242*Tegul Skamba Lietuviškos Dainos*

...Gražiau kas bent skambėtų,
Kaip mūs sena kalba;
Kas bent gražiau aidėtų,
Kaip mūs gili daina...

Nepažinsi, sako, kada lietuvis verkia, kada dainuoja. Mat, visi jo skausmai ir džiaugsmai daina išreiškiami jo išrokuojami. Bet kas gerai supranta lietuvių ir jų dainas, tas pastebi, kad vienu kart jos būna liūdnos, karčios, kaip našlaitės ašaros, kitu kart trykstančios laimės pasisekimo ir džiaugsmo virpėjimais.

Daina tai autoriaus sielos veidrodis, nežiūrint ar tas autorius yra vienas asmuo ar visa tauta. Kokį gyvenimą kas gyvena, tokie pas ji ir jausmai pasireiškia, tą įpina jis ir dainon. Ramu, linksma, siela džiaugiasi — daina maloniai skamba. Vargas, nelaimės — ji liūdnai aidai. Ilgu, lauki — ir daina bus lūkesiu ilgėsiu persunkta.

Lietuvių dainos, tie liaudies kūriniai yra daugumoj liūdnos, kaip ir jų autoriaus gyvenimas. Liaudis ir baudžiavą ėjo, liaudis visus sunkiuosius darbus dirbo, prievoles atlikinėjo, mokesčius mokėjo, bet toji pati liaudis, ir be šviesesnių dienelių, sukūrė devynias galybes dainų, pasakų, mįslių, patarlių, iš kur paskui lietuvis sėmėsi sau dvasios maisto. Tame tautos lobyne dainos užima žymiausią vietą.

Į jas jau įpynę lietuvis visus savo švariausius jausmus, savo džiugėsio ir liūdėsio valandas. Ar į karužę įėjo, ar mergužėle pamilo, ar

tėvūželis barė, dainužėj visa jis apsakė. Mergelės skaisveidėlės vargeliai, močiutės žilgalvėlės rūpestėliai, sesučių tyros ašarėlės brolių karužėn palydėjus čia išgudota, apdainuota. Rasi ten našlaitėlės karčių ašarėlių, užtiksi pamotės piktų žodelių. Mergužės vainikėlis, žaliosios rūtelės, baltos lelijėlės, aukso žiedeliai, šilkų nuometeliai, bernužėlio žirgelis, riščiokojėlis, tymo balnelis su aukso kilpinėlėmis, kietas plieno kardelis, tėvynės gynėjėlis dainose mirgėte mirga.

Pavasarielio saulūžė, rudenėlio debesėliai, šiaurys vėjelis rūtelių džiovintojėlis, ankstūs rytėliai, vėlūs vakarėliai, čia vis paminėta, pasakyta. Vyturėlis budintojėlis, gegutė lakšutė, šarkelė burtinėlė rado taip pat lietuvių liaudies dainose sau vietas. Platus Nemunėlis, sriau-nus Dunojėlis, didžiųjų marelų gilūs vandenėliai jose banguote banguoja. Nesvetimas jiems Rygos miestelis, Prūsų šalelė, žino jos gudų piktumėlį. Didžiojo Vilniaus pilies tvirtovė, priešų puolamai ir atstūmimai, tėvynės sūnų gimtinės meilė, mirtis už savo tėvynėlę, čia karštais žodeliais išreikšta.

Kuo lietuvis bodėjos, ką kentė, ko tikėjos ir laukė — daina pasakė. Daina jis džiaugėsi, daina liūdėjo, daina visa tai kas "vargus vargti padėjo". Žodžiu, visa tai kas buvo gražu, kilnu ir dora rado ten atbalsio.

Todel mūsų dainos yra ypatingai vertingos, tik gaila, kad jų vertę pastebėjo pirmiau sveitimieji, neg mes patys. Jie jas pradėjo rinkti, iškėlė pasaulio aikštėn, kad ir jis jomis pasigrozėtų, pažiūrėtų į tą tautą, kuri jas sukūrė. Pats lietuvis, būdamas tų dainų kurėjų, gal ir negalėjo pastebėti to, ką jose pamatė visi, nes jis nuolat su jomis bendravo, visuomet girdėjo ir dažnai pats dainavo. Daina jam juk paprastas dalykas, kasdieninė duona.

O vistik be tos duonos lietuvis negali apseiti. Gana tik atsidurti toliau nuo saviškių, patekti į svetimą kraštą, svetimon aplinkumon, lietuvis tuojau išsiilgsta savosios dainos, savo žodžio. Ilgėsio pagautas jis ir čia savo jausmus daina išreiškia, bet tos dainos nieks čia nesupranta, nieks jos nepagauna, nepasisavina, neišplėčia, gal tik pasidžiaugia jos tonų ir spėjimais, ir ji liūdnai nuaidėjusi švelnučio etero bangomis, nepasiekdama savo tėvynės, dingsta beribės erdvės platybėse. Dainoj užaugęs, dainą pats kūręs, daina ir po mirties apdainuotas lietuvis buvo ir turėtų palikti su ja tampriai susijęs, ją pamilęs. Deja, laikas ėdikas vis bėgdamas pirmyn ir pirmyn neįstengia visko su savim pagriebti, jis daug ką palieka užuovės, duoda pamiršti, neminėti. Ir mūsų brangių tautos turtos turtą — dainas pamažu jis dildo iš atminties.

Šiandien vis mažiau ir mažiau jas užgirsi. Dėka tik geros valios žmonėms, kurie jas, nors ir nevisas, surinko, užrašė, mes šiandien galim jomis pasidžiaugti, pasigėrėti.

Bet tai ne gyvas žodis. O kas už vis skaudžiausia, kad mūsų sesės lietuvaitės, o jas pasekdami broleliai, kartais nemoka jų suprasti, pamilti. Jiems gražesnės naujoviškos.

Svetimosios dainos mūsų niekuomet neatstos. Joms toli gražu prilygti mūsų dainų vertybei; gal tik šešėliu galėtų mūs dainomis pabūti. Lietuvių dainose yra sukrauti tokie turtai, kurių kitur nė kruopščiai ieškodamas nesusasi. Tie turtai yra mums brangūs, artimi ir negalima leisti jiems žūti, nes taip juk mūsų protėvių ilgametė kūryba, tai jų gyvenimo, jų dvasios savotiška istorija, tik reikia ją mokėt išskaityt, suprast.

Kaip negali atsirasti protingų žmonių tarpe nei vieno, kurs auksą už smilčių grūdą ati-

savo taip vertingą lietuvišką dainą į menką žodžių kratinį iškeistų.

Tik pamilkim savąsias dainas, kurias mūsų bočiai kūrė ir taip mylėjo, jos nežus, bet augs, klestės ir bujos toliau.

Mūs pareiga nepamiršt mokėtas, bet išmokyti jų kiek galint daugiau, kad galėtum dar labiau pasididžiuoti prieš kitus.

Pavasario saulutė visą gamtą iš miego budindama, tepabudina ir mus.

Vyturėlių priekelti mes išeikim į lauko darbą ir grįžkim nuo jo su daina lūpose, kaip tai mūsų seneliai darė. Tuomet ir darbas eis sparčiau ir dūšioj bus saldžiau. Daina pagauna, pritraukia kiekvieną geresnių jausmų žmogų, paskatina, atgaivina, priduoja naujų jėgų.

Kam teko Lietuvoj po sunkių dienos darbų, tylų vasaros vakarą, grįžtant namo išgirsti žaliais gojeliais, pilkais kalneliais ir lygiom, minkštu vakaro rūku nuklotom, pievom aidant lietuviškas dainas, tas visą nuovargį užmiršęs pats suprato jos reikšmę, pažino tikrus čia lietuvius gyvenant.

Arba vėl kad ir trumpiausių vasaros naktų metu, kada kiekviena minutėlė yra brangi pailsėti, jos vienok nugali, paveržia kad ir kaip brangų tada miegą ir ilgai dar skamba naktigonų lūpose, drumzdžia nakties tylą.

Ar nepakanka to dainos galybės įrodymui?...

Tad senu papratimu tegu skamba mūsų amerikoniškoj padangėj lietuviška daina, tegu gaivina mūsų jėgas, testiprina mumyse dar didesnę tėvynės meilę.

— J. Daugirda.

Sveiki Sulaukę KALĖDŲ ŠVENČIŲ!

Visus Sveikina MARGUTIS

Kalėdų Burtai ir Prietarai

“Iki krikščionybės pasireiškimo žmonės gyveno nuolatinėje baimėje, jiems rodėsi, jog iš visų pusių juos turi apsupusios paslaptingos būtybės, visokios dvasios, kurios ir nulemia žmogaus pasisėkimą ar nepasisėkimą: žmogus tada jautėsi valdomas fatalių (išanksto nulemtu K. B.) jėgų, jis nebuvo laisvas, jis buvo dažnai ir savo žemosios prigimties ir gamtos ir įsivaizduotų šmėklų vergas” — (“Židinys” 1928 m. Nr. 10 pusl. 241.). Kristaus mokslas atnešė žmonijai sielą ir šviesą, tačiau žmonėse iš senų senovės, kada jie neturėjo supratimo apie vieno Dievo esimą, kuris yra viso ko Viešpats, užsiliko visokių visokiausių prietarų ir burtų, kuriais jie tikėjo ir kartais mūsų dienomis nesusi-pratėliai tiki. Žinoma, jais tikėti nėra galima ir nereikia, ir pagalau juokinga, tačiau jie įdomūs, nes pažinti bent iš dalies galime senovės žmonių troškimus, papročius ir kitus įvairius jų keistus nusistatymus ir galvojimus. Priėmus lietuviams krikščionybę, kai kurie prietarai ir burtai žmonių pritaikinti prie katalikų švenčių. Ligi mūsų dienų bene daugiausia prietarų ir burtų užsiliko taikomų Kūčios dienai. Žemiau

apskirtyje: —

Po Kūčių vakarienės merginos traukia iš papečkio vištas kačerga. Jei seną vištą ištrauks, už našlio ar seno kavalieriaus ištekęs, jei jaunikę, — už jauno.

Suėjusios Kūčių vakare kelios merginos po vakarienės sudeda nekotėn batus ir niekoja. Kurios batų pirmiau išsiniekoja, toji tais metais ištekęs. Kai kur deda nekočion (geldon) klumpes ar galvos skepetaites.

Kūčioje merginos traukia iš stogo po vieną šiaudą. Kuri ilgiausią ištrauks, ta greičiausiai ištekęs.

Pirmą Kalėdų dieną vištas lesina likusiais nuo kūčios šutintais žirniais, kad būtų jos dėslios. Be to, žirnius supila lauko viduryje, kad vištos kiaušinių nekriktų, o vienon gūšton dėtų.

Pirmą Kalėdų dieną gyvulius ryte šeria tuo šieniu, kuris buvo Kūčių vakare ant stalo. Tai daro, kad gyvuliai būtų per ištisus metus sveiki.

Kurie ūkininkai pavalgo anksti Kūčių vakarienę, tie tikisi ateinančiais metais ankščiau už kitus nuo laukų javus nuvalyti.

Kūčių vakarą ūkininkai sėja žirnius apie

Imant kleckus iš pečiaus piemenims negalima godžiai juos grobstyti, nes tas kuris grobstys, — vasarą gyvulių neišgany. Gyvuliai taip pat godžiai puldinės į javus.

Kūčių vakarienės stalas paliekamas ilgi ryt dienai su visais likučiais ir indais. Sako tą naktį „dūšios ateina Kūčių valgyti“.

Kas nakvoja Kūčių naktį po stalu ant šieno, tą didi laimė ištiks.

Jei moteris Kūčių rytą pirmutinė ateina pas ką nors, tai reiškia tiems namams kokią nors nelaimę atsitiks.

Pavakarieniavusios merginos eina malkinėn, ima malkų glėbį ir neša pirkion. Čia skaito ar šakalių pora ar ne. Jei kuri atsinešė porą, toji tais metais ištekęs, vadinasi poroje gyvens, o kuri atsinešė atliekamą, vieną toji dar mergaus.

Po Kūčių vakarienės merginos apžergę kačergas joja netoli trobų ton vieton, kur svilyta kiaulė ir klauso, kuriame kampe šunės loja, — vadinasi, iš tos pusės piršlių reikia laukti.

Pavakarienevę merginos eidamos gulti, žiūri veidrodin. Jei kuris vyras rimtai myli merginą, būtinai esą pamatys jį veidrodyje.

Kūčiose vaikai turi būti labai paklusnūs tėvams, nes jei tą dieną gaus barti, tai per ištišus metus bus nuolat barami, jei mušti, — tai bus mušami.

Jei Kūčioje dangus žvaigždėtas, vištos bus dėslios.

Merginos, norinčios ištekti, pirmą advento dieną įmerkia į vandenį vyšnios šakelę ir jei Kūčių dieną randa pražydusią, tai ateinančiais metais ištekęs.

Sutinkant Naujus Metus merginos meta per tvorą šliures ar pantaplius. Jei šliurės ar pantapliai nukrinta smailagaliais į priekį, vadinasi, ištekęs, jei atbulai, — dar tais metais neištekęs.

Feljetonas.

Viens Gal -- Kets Negal

(žemaitiškai)

Ženot, mona bronge prietelee, aš, Semons Naginė, įpouliau į baisę altaraceje er je moni plekceje neožmuš, tor būt, dar elgaa gyvensio er vakų soselouksio. Vo dabar er naktimis nebožmingo eš to rūpesnio.

Tep veiną vakarą baisee markatnas siedie-

jau par longą į šveisį mieneselį, kad ons kap futbols rietieje padongėmis, er klausiaus kap mona draugaa meigodami knarkė er kažkon sapnavo.

Vo aš ožmegte niekap negalieju, ves mesleju, jog Pondzeis sutvierė vesus žmonis kap veina. Vesus so dvem kojom, so dvem rankom, so dvem akim er so nose. Del akių teisa, kap kas er to ketures, bet ne Deivo doutas. Vo, kad būtų so dviem nosiem, tad tekra nemačiau.

Tep er aš jog toks pat Deivo sotvierems, kap er kete, ir norio paderbte ton patį, kap er kete, vo tep beñoriedams er apsekaliečejau.

Permo toriejau er aš nosį kap žmogov rek, vo šendeiną, brongieje mona, nose kap kurpalis ešaugo, er da sukrypusi.

Matot, bovo tep: anondeiną kap er kete, tep er aš toks pat sotvierems, ejom šokiniete par kumelę.

Kumelė be galvos, be oudegos, ne sper ne kond er so veso į gyvulį nepadabna.

Bet, brongieje mona, netep lengvo, kad pamesleje er paršokaa.

Vot aš er pasakysio; Zigmas Stelvogis, kad ons kor, kap koks gondros, tik fit, fit, kap bemataa kelis kartus parlieki. Er veiną, er ontarą, er tretį kartą.

Aš veizo, mon net seilės varv. No meslejo, je aš nomei būdams unt švogerio kumelės gyvos untšokau er nušokau, er joju, er dar, ana biasas, er spyrė, er konda, vo če medinis balvons, er ko če neparšokte. Meslejo, parodysio, kad er aš galio. Įsibiegieju er... šokau.

Par kumelę paršokte netropeju, vo state po kumelės unt grindų, ešseteisiau. Noses, ženoms, bemataa kap ogorks ešporpo er nukrypo. Še tau, meslejo po vesų joukų. Je sakau, kodel Pondzeis tep žmonis sotvierė, kad veins — gal, kets negal. Jog Zignis toks pat, kap er aš sotvierems, bet aš to padaryte negalio, kap ons padara.

Vese saka, sportoute, sportoute rek. Še, žmogos imk er sportouk. Teisa, prabavojau er futbolą sperte. Veito to, kad sperte futbolą, įspyriau ontram į koją, er gavau par marmuzą.

Er kon mon dabar daryte, kad aš būčiau toks kap kete: er par kumelę paršokčio, er botbolą spardyčio, er veskon padirbčio kap kete, kad nerektų pykte unt Deivo, jog ons mon tokio talento nedavė.

— *Pr. Vytenietis.*

JUOZO ŽILEVIČIAUS RINKINYS.

NR. SKYRIUS

SEKCIJA

Margučio "Ubagėlis" A. Vanagaitis.

Ubagėlis

Ta daina dainuojama per radio kas ketvergo vakarą iš stoties W. H. F. C., Cicero, Ill., per Margučio radio valandą, kuri duodama kartu su Jos. F. Budriku nuo 7 iki 8 val. vakaro.

Su pirma daina, "Draugas" (žiur. 16 lapkričio 1931 m.) mane labai "prielankiai" sutiko ir taip iškoliojo, kad reikėjo antrą dainą dainuojant paaiškinti "Dr." redaktoriams. Štai dedu padainuotą tekstą žodis žodin ir prašau kitų kolonijų lietuvių išnešti savo nuosprendį apie Vanagaičio "pliauškologiją".

Ubagėlis važinėš po visą Lietuvą apdainuodamas tą šalį, iš kurios mes atkeliavę.

Prisiųskite Ubagėliui dainų iš savo krašto. Jis jas padainuos per radio. Siųskite Margučio adresu.

PIRMA DAINA.

(Gaida kaip: "Aš Užgimiau Praščiokėliu")

Aš užgimiau Šidlavoje

Ir užaugau Laižuvoje.

Kad nereiktų slūžyt rusui,

Pabėgau naktį į prūsus.

Du šimtu rublių turėjau,

Į Hamburgą nupyškėjau.

Plaukiau laivu į tą šalį,

Kur laisvas gyventi gali...

Išgyvenęs, visko matęs,
Laisvėj gyventi įpratęs.
Nuvažiavau į Lietuvą,
Paklausykit kaip ten buvo...

Lietuvoje vienos bėdos,
Merginos ten gražiai rėdos.
Veidus, lūpas pentavoja,
Trumpus sijonus nešioja.

Kaip nueina į bažnyčią,
Skaito maldaknyges tyčia.
Viena akia į vaikina,
Antra — tyčiai pirštu trina.

Bet tai maža yra bėda,
Bėda kaip skolos jau ėda.
Kaip nėra iš kur gaut litų,
Tai nors graužk Latvijos plytą.

Turim valdžią, turim "ponus",
Liepia pirkt valstybės bonus.
Mokesčius liepia mokėti,
O javus nėra kur dėti.

Ūkininkams blogi metai,
Iš rinkos bekonus meta.
Kiaušinius, sviestą sumušęs,
Parduodi už trečią rūšį.

Darbininkui tas pats velnias,
Dėvi suplyšusias kelnias...
Darbo yra — dirbk už dyką,
Nuo Kalėdų, lig Velykų.

Smetona, mūs Tautos Vadas,
Krikščionis durtuvais bado.
Liaudininkus kotavoja,
O "cicilistų" netboja.

"Rytą" smala užtepliojo,
Hagoj lenkus nuprovojo.
Didvyrio vardu pramintas,
Karaliauti pasodintas.

Vyskupai murma ir niurna...
Politika jų nedurna.
Agituoja katalikus,
Kunigus, ateitininkus.

Lietuvoje tikra bėda,
Dvi jiegos valdžioje sėdi.
Sėdi Antanas Smetona,
Vyskupai ir kiti "ponai".

Valdžios rankose cenzūra,
Kas neklauso — tuoj' į skūrą.
Kaip kunig's pamokslą sako,
Policijant's stov' ant tako,

Susinervavęs klebonas,
Arba kamendorius plonas.
Užpykęs valdžią kolioja —
Ant "smetoninių" burnoja.
Dievo namai kelia barnius,
Kleboną veža į Varnius.
Arba tūkstantį litukų,
Valdžiai mokėk del šnipukų.
Smetona bijo kunigų,
Kaip vištos, žvirbliai, vanagų.
Bijo, nes jam gal būt rieta,
Ko gero sumuš į sviestą...

ANTRA DAINA

Kaunas

Miestas Kaunas visai naujas,
Lietuviai ten viešpatauja.
Yra daug žydų ir rusų,
Totorių, lenkų ir prūsų.
Gatvėms ruskai, šneka, plepa,
Lietuviams iškabas tepa...
Kaip nueini į kavinę,
Klausia tuojau gaspadinė:
"Co pan chcię wypić, zakonsić?
Ją mogę wszystko przynosić.
Wodką i butelka piwą,
Slieź i ogurek z kropywą"...
Gaspadorius ir-gi savo,
Rodos pažystamas tavo.
Ranką ištiesią švelniausią,
Nusilenkia mandagiausiai...
"Zdravstvuite... ach ja pozabyl...
S vami z dies kažetsja ja pil...
Nu kak idiot vam dieliški?...
Možet konjačku?... Gerk biški!..."
Išgirsite tą kavinę,
Kauno laikinoj sostinėj.
Kur lietuviai valdo viską,
O lietuviškai tik biški...
Gatvės, namai ištaisyti,
Užtai nėra ką sakyti.
Ale jau "Laisvės Alėjoj":
"Ui geavek a cholerje"...
Juodi lietuviai barzdočiai,
(Ne mūs didvyriai prabočiai)
Atvykę iš Palestinos,
Amžius penkis su mums trinas.
Lietuviškai neišmoko,
Bijojo ruskio, palioko.
"Ui, aš gali pašnekėti,
Bet negaliu lietuviėti."

Kaip nueini į teatrą,
Girdi Onutę ir Petrą:
"Kak vam segodnja Petrovskij"...
"Ja poliubila Bobrovskij"...
Teatre rusai ir žydai,
Nuo lietuviybės mus gydo...
"Cibulizuotis" mokina,
"Ternaconalą" skiepina...

Pas ministerį nueikie —
Paprašyti ko tau reikia,
Dvejus batus išstovėsi,
Tuziną kornų turėsi...
(bus daugiau)

KALĖDŲ BITELĖ.

Tu bitele, tu pilkoji, kaip tu procevoji,
Kas tik valgo saldų medų tave minavoja.
Pasirėmęs ant rankelių pro langą žiūrėjau,
Dūmodamas apie bitis taip sau aš kalbėjau. —
Bitininke nebūk skopus savo susiedėliui,
Atnešk medaus sklėnytėlę kūčių vakarėlį.
Valgydamas tas saldybes neminėsi bėdų,
Dėkodamas Ponui Dievui sulaukęs Kalėdų.
Gaspadinei dar pritariant karunką giedosim,
Už tą saldžią vakarienę Dievui dėkavosim.
Dėk bažnyčioj ant altoriaus dvi vaško žvakelės,
Eina garbė Ponui Dievui iš mažos bitelės.

POETAS JONAS STEPONAITIS

Pereitą vasarą buvo Lietuvoje aplankyti savo namiškius.

J. Steponaitis yra parašęs daug scenos veikalų, įvairios poezijos, raštų ir populiariškiausių dainelę: "Mudu Du Broliukai", kurią Vana-gaitis anvilko muzika

DĖDYTĖ IR TETYTĖ

D. Sveika širdute!

T. Širdute?... ha!... Jau meiliniesi?

D. Atėjau pasveikinti su Šventomis Kalėdomis.

T. O ką atnešiai? Be dovanų nė artyn!

D. Atnešiau tau Margučio prenumeratą dar vieniems metams.

T. Na, už tokią dovaną, tai še tau bučkis.

D. Oi koks aš linksmas! Visai nesitikėjau tokios padėkonės.

T. Tik tu nesipešk su manim, o aš visada tau būsiu gera... Nori kugelio?

D. Kugelio? senai valgiau. Išsikepiai Kalėdoms kugelio?

T. Blogi metai. Man šios Kalėdos primena Lietuvą. Mano mama, būdavo vis kugelį kepa. Kūčių vakare pakure pečių, sutarkuoja rapukų, įdėda spirgų ir šmotą kumpio. Viską sudėda į didelę puodynę ir per naktį kepa. Ryte, kaip parvažiuojam iš bažnyčios, tai mama mums po kugelio šmotą ir to kumpio. O gardumėlis, Viešpatie! Gali liežuvį praryti...

D. Geri laikai Amerikoje panaikino tuos lietuviškus papročius.

T. Dabar vėl atgyja. Žiūrėk, antai mano kaiminka parsinešė kojų, kaulų, išvirė košelieną, šutintų rapukų ir valgo visi.

D. Aš labai myliu košelieną. Jau man silkės, košeliena, kugelis, tai visa Lietuva ant stalo.

T. Gerai širduk. Tu biski palauk. Aš tuojau...

D. Nereik, nereik... ką tu čia...

T. Tylėk pilvūze! Aš tuojau pasteliuosiu. Juk šiandien Kalėdos, turiu pamylėti savo svečią. Jau per Kalėdas kas nepamyli svečio, tai tam visus metus nesiseka. Kalėdos, tai yra mieliausia šventė. Mes Lietuvoje tris dienas balevodavom.

D. Šįmet Lietuvoje tai balevos žmonės; viskas pigu.

T. Ir Amerikoje pigu, tik pinigai brangūs.

D. Amerikoje pinigų yra, tik meilės nėra. Mūsų žmonės turi pinigų.

T. Turi, tai turi, ale tu pamėgink gauti. Aš anąsyk norėjau pasižyčyti kelis dolerius iš savo kaiminkos, na ir negavau. Turėjau į Nor-tus važiuoti.

D. Ar gavai?

T. Kur negausi! Yra gerų žmonių, kurie nuo širdies sugelbi reikale. Bet užteks. Einu atsi-nešti biskį nuo kmynų ir košelienos, kugelio, silkių...

D. (gieda) "Gul šendieną jau ant šieno..." (T. pritaria) ir abudu susėdę valgo, šnekučiuojas. Lauke sniegas krinta. Pavakarys. Pradėjus tem-ti, Tetytė uždega Kalėdų eglaitę su trimis žvakėmis ir žibučiais apkaišyta. Užsisvajoja abudu. Tuo tarpu girdėti bažnyčios varpai Dievo Angelui. Tetytė susigraudina ir pravirksta. Jai skauda širdį, kad ji čia viena, visų apleista, be motinė-lės, be širdužėlės, vargelį vargsta...)

P. S. Daug lietuvių liūdi šių Kalėdų šven-tėj iš priežasties blogų laikų. Kiti gailisi ne-važiavę vasarą Lietuvon. Jiems būtų buvę pi-giau pragyventi ir su saviškiais linksmiau laiką praleisti.

Dirba Savo Darbą.

Vienuose namuose, pirmame aukšte gyveno batsiuovys, antrame žvejys. Batsiuovys per nak-tis dirba, kaukši ir neduoda žvejui ramiai mie-goti. Žvejys baisiai supyko ir bėgo pas namų savininką skųstis. Abu nueina pas batsiuovį ir prašo, kad naktimis nesibelstų. Batsiuovis jų prašymo nenori nei girdėti.

— Aš dirbu savo darbą, ko jūs norit? Juk mane priėmėt kaippo batsiuovį, — atkerta jiems batsiuovys.

Žvejys nieko nepešęs gryžo namo.

Ant ryto batsiuovys vos nuėjo atsigulti, kaip pajuto, kad visas šlapias; per lubas baisiausia bėga vanduo tiesiai ant stalo, ant žmonos, ant vaikų...

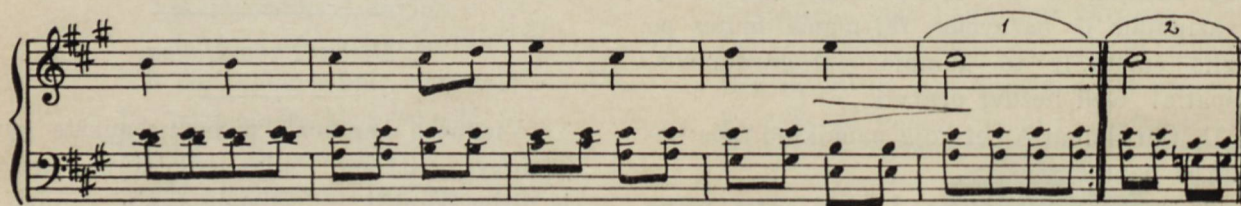
Išsigandęs bėga pas namų savininką ir abu skuba pas žvejį. Ir ką randą? O gi, jis prisi-pylęs kambarį iki langų vandens, pats pasiėmęs tinklą ir braidė po vandenį iki pažastų, kaip po kokią kūdrą. Šiems paprašius, kad taip neda-rytų, nes apačioje nepakenčiama — šlapia.

— Aš dirbu savo darbą. Ką jūs norit? Juk mane priėmėt, kaippo žvejį! — šaltai atsako jiems žveivs.

Lietuviškos Melodijos

A. Vanagaitis.

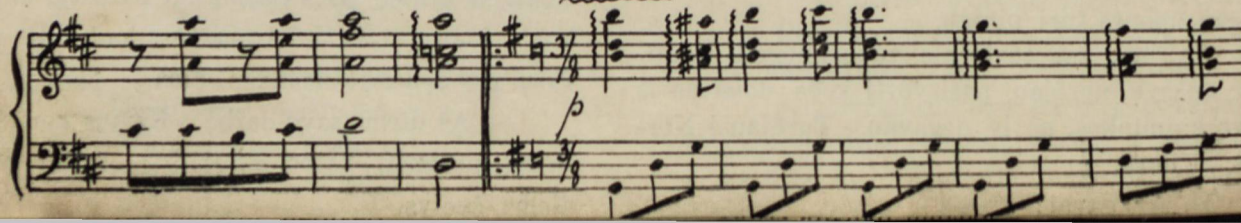
Allegro moderato

allegro

Andante

The piano accompaniment consists of four systems of staves. The first system shows the initial chords and a simple bass line. The second system includes a 'Vivo' tempo marking and more complex chordal textures. The third system continues the harmonic progression with some syncopation. The fourth system concludes the piece with a final chord and a decorative flourish in the bass line.

Lopšīne

JUOZO ŽILVIČIAUS RINKINYS,
NR. SKYRIUS

SEKCIJA

A single staff of music in G major, 2/4 time, with lyrics written below the notes.

A a a a, ma - žu - tē - li,
ma žu - tē - li vai - ke - le - li!

Uzaugs mano sūnaitēlis,
Darbininkas, artojēlis.
Mylēs tēvā ir motutē,
Uzdīrbs jiems seniems duonutē.

A single staff of music in G major, 2/4 time, with lyrics written below the notes.

Auk di - du - tis, būk grei - tu - tis,
vis svei - ku - tis, vis link - smu - tis.

A... a... mažutēlē
Mažutēlē dukrytēlē.
Auk didutē, būk gražutē,
Ir linksmutē ir meilutē.

A single staff of music in G major, 2/4 time, with lyrics written below the notes.

A a a a a a

Uzaugs mano dukrytēlē,
Kaip daržēly lelijēlē.
Mylēs savo motinēlē,
Ir bernelī dobilēlē.

JUOKŲ VAKARAS 13 GRUODŽIO

Margučio juokų vakaras netalpino žmones Lietuvių Auditorijoj. Suėjo, suvažiavo linksmoji ir dainingoji Chicagos lietuvių. Gaila, kad svetainė permaža. Kitą kartą Margutis pasistengs susodinti žmones erdvioje svetainėje, kur be vargo galės praleisti linksmai vakarą ir pasidainuoti.

Gaila žiūrėti į stovinčiuosius porą su virš valandų ir dėl suvėlavimo, negavusius sėdynių.

Gaila ir jūsų visų, kurie gryžote nuo durų. Margutis kitą kartą jus patenkins, pasamdydamas didelę svetainę. Lietuvių Auditorija talpinanti virš tūkstančio žmonių, neužganėdina Margučio publiką sėdynėmis, kurių yra 900 su viršum.

PROGRAMAS.

1. "ESELA ELEKŠINAI" (vieno veiksmo juokai iš Chicagos lietuvių gyvenimo, kaip tveriamas komitetai ir skiriama "Esela" kandidatai į urėdus. Daug žmonių suprato mintį ir turėjo skanaus juoko). Vaidino: Kemėšis, Šimkus, Mažeika, Armoška, Venckus, Jonikas, Stelmokas, Vanagaitis, Puišys ir Pūtapėdis.

P-lė M. Griniutė pašoko baletą pritariant Norbutų Andriui ir Dilertų Adomukui su armonika ir bubnu.

2. RISTYNĖS PO VADOVYSTĖ drapiežno dzuko Juozo Bancevičiaus ir Ch. Bagdono. Tą dalį programos vedė p. Valančius. J. J. Bagdonas buvo refery.

3. MARGUMYNŲ DALĮ sudarė originališkas lietuviškas vodevilis. Pirmiausiai Margutis deklamavo eiles apie Lietuvos prezidento rinkimus ir palygino su "Esela" rinkimais:

...Štai į Kauną suvažiavo
Ir vienbalsiai nubalsavo.
Rink Smetoną prezidentu!...
Pasakyta, tai ir šventa...
Rinko Lietuvai Smetoną,
Renka čia "Esela" ponai.
Tą, ką nori — ne ką rinkti!...
Ar nereik jiems galvą trinkti?!...

KOKIOS PASEKMĖS?

Vien šmeižtai, vien tikrai barniai,

Lietuvoje — tuojaus Varniai,

O čia "brolyt" per "gazietas"

Būsi pamazgom aplietas.

Na ir prasidėjo rinkimai. Du "rinkikai" su "kalataukom" mušė sviestą. Jiedu "demokratai." Nenori "smetonos"...

— "Nori, nenori, o Lietuva išsirinko prezidentu Smetoną", taip sako Margutis.

— Well... sako jiedu. Lietuvoje tai Lietuvoje, o čia Amerika...

Kada paklausė ką judu — "demokratai" rinktumėta prezidentu, tai viens šaukė — "sviestą", o antras — "maslionkas" (Berlin ir Pūtapėdis).

Ir taip mūsų "demokratai" nesusitarė prezidento klausyme. Panašūs dalykai dabar yra. Jeigu "demokratai" ("krik." ir "social.") rinktų prezidentą, tai beabejo susipeštų.

Margutis studijavo "demokratų" balsologiją...

TOLIAU. Armonikų orkestra: Andrius Norbuta, Antanas Labanauskas, Ad. Dilertas, Pranas Vaikasas ir Alex Šemeta, palydėjo "prezidento rinkimus" su mar-šu.

Po to, seka naujas numeris POVILO STOGIO. Jiedu su Vanagaičiu padainuoja dialogą, Ulonus ir Vai tu žirge. Grausminagis aplovismentais publika sutiko Povilą Stogį. Povilas yra vienintėlis bosas Chicagos lietuvių. Jo duetai su Vanagaičiu išėjo labai gerai.

MARGUČIO BALETAS iš mergaičių: Bernice Paulus, Mary Whilton, Anna Samash, El. Koschnitzki ir Sophie Gates, pašoko vieną amerikonišką ir tris lietuviškus numerius. (Bernice pašoko vėliau solo vieną numerį). Labai gerai išėjo liaudies dainos.

Nekurie sako, kad jaunimas nesimokina lietuviškai. Netiesa. Margučio "operos" jaunimas, netik pats dainuoja lietuvių liaudies dainas, bet štai yra baletė pora amerikonių mergaičių, kurios būdamos nelietuvaitės dainuoja lietuviškai ir lankosi į lietuviškus parengimus.

LIETUVAITĖ KANKLININKĖ — Olšausko mokinė, Aldona Ambroziutė pakankliavo "Paklauskite jūs lietuviai jaunos kanklininkės"... dainą, po to Elenutė

KALĖDOS FLORIDOJ 1930 M.

Purvinskių šeimyna, J. Klimas, J. Olšauskas ir A. Vanagaitis skina "grapefruit" pereitų metų Kalėdų antrą dieną Floridoj apie Book Tower.

Metines sukaktuves minint malonu pasveikinti Purvinskių šeimyną, J. Klimą, J. Olšauską, Tabor Farmą su Bačiūnais ir "Kadiljaką" su "Kreisleriu", kurie mus vežiojo po šaltai-šiltąją Floridą.

— A. Vanagaitis.

Bagavičiutė iš Cicero ir Andrius Norbuta "Unijistas" — Margutis Jr. kartu su Aldona padainavo sutartines lietuviškas daineles. Ir "senis" vanagas čiulbėjo...

DU BROLIUKAI Namavičiai iš Brighton parko: Leo ir Bruno, kurie pirmą kartą lietuviškai pradėjo dainuoti sudainavo porą dainelių. Puikus duetas, gražūs balseliai.

GIMNASTIKOS "štukų" parodė 11 metų mergaitė Filomena Pocius iš Marquette parko. Visiems patiko.

PIRMAS PASIRODYMAS Margučio parengime, buvo dainininkės p. A. Oželienės iš Marquette parko. Jos balsas pasklydo po visą svetainę ir sužavėjo publiką. Kada pradėjo dainuoti su Vanagaičiu, žmonės plyšo juokais. Ovacijos. Ji pamokino Vanagaitį, kaip "pafiksinti" flattajerį, kaip "pantuoti" žilę jei nor gauti "sweet-sixteen" merginą ir t. t. Juoko buvo užtektinai. Aš "bečiu nikelį" kad jūs skaitydami šias eilutes juokiatės ir dabar (žinoma Chicagos ir apilinkės lietuviai).

O dar po to, pasirodė "krajaviškas" numeris "DĖDYTĖ IR TETYTĖ." Tai buvo originalus numeris Jį atliko "dėdė" Balinskas ir "teta" Jonikienė iš Brighton parko.

Dėdytė su Tetyte" sudainavo porą liaudies dainelių ir pašoko polką. Prijuokino labiausiai su "Canal-stryčio" daina "Nikolai, tralalai"... Gaila, kad "rusiškos publikos" nebuvo pasiklausyti. Jiems būtų patikę... "Dėdytė su Tetyte" buvo pasiruošę net "kazoką" pašokti, ale Margutis "nepazvelino". Paliko kitiems...

PROGRAMA BAIGĖSI su bendroms dainoms. Dainavo apie dvyliką šimtų žmonių choras ir vaikučių. Margučio choras yra vienas iš didžiausių visoje Amerikoje. Ir kad uždainuoja, tai "brač" plaukai stojasi! Kaip galinga, išdidu ir garbinga, dainuoti savo dainas! Man atrodo, kad ir užkietėjęs, bei surembėjęs lietuvis gali tuo momentu atbusti lietuviybėje. Kodel-gi mes turime vieni kitus kolyti, šmeižti, jeigu galime taip gražiai dainas dainuoti ir lietuviybę alsuoti?!

Bet ne! "Šuniškas" politikavimas daug meilesnis negu lietuviška daina. Ir šiam vakare nesimatė tų "politikierių". Jie sėdėjo namie ir "galvojo" kaip čia iškirsti Margučiui "šposą" kad jis negalėtų tiek rėmėjų rasti. Jūs "galvokite", rašykite, šmeižkite, o Vanagaitis dainuos dainas, linksmins žmones ir lietuviybę gavins su Margučio pagalba.

Linksma pranešti ir kitų kolonijų skaitytojams, kad Margučio Juokų Vakarais puikiai pavyko visais atžvilgiais 13 gruodžio 1931 m. Tai buvo vienas iš pasekmingiausių parengimų ką Margutis turėjo.

Seni, jauni didi, maži — visi linksmu veidu skirstėsi namon, o ypatingai Margučio skaitytojais, draugais ir rėmėjais. Mūsų parengimas "subytino" visų parengimus. Dabar laikykimės mes savo obalsio: VISI UŽ VIENĄ — VIENAS UŽ VISUS.

MARGUČIUI LAIŠKAS.

(Vienas iš daugelio)

GERBIAMASIS:

Kaip tik Margutis nusirito nuo lentynos, štai greit tik capt' ir turiu rankoje. Maniau, kad skaitymo įstaiga man užsidarys, bet kuogreičiausiai kreipėmės prie vyriausio štabo Margučio, ir raportuojam, jog aplaikėm ukazą "Margoo".

Štai apavėm \$1.50 ir padavėm Dėdei Samui. Tas tuojaus nelaukdamas pristatė ant vietos, ir dabar tegul Margutis keliauja be pertraukos į Worcesterį.

Lenkdamas galvą, žiūrėk nenusimušk užkulnių, nes be pamato sunku stovėti. Pasveikindamas Margutį ir su visa Armija ir štabu ir velindamas Linksmų Kalėdų ir Naujų Metų velindamas laimės, pasilieku laukdamas Margučio juokučių ir žinučių ir dainučių etc.,

Lig pasimatymo,

Jonas Lukoševičius,
Worcester, Mass.

DAINININKĖ p. A. OŽELIENĖ, dalyvavusi Margučio programoje 13 d. Gruodžio Lietuvių Auditorijoje.

Iš Dainos: "Oi Atmink"...

Van. Oi atmink, atminkie navatną myslelę,
Kam galvą skauda nedėlios rytėlį?

Ožel. Tam, kuris sugryžta iš "surprizparelės"
Per visą naktį lakes munšainėlės

NAUDINGI PATARIMAI.

Rašo Pūstapėdis.

Artistams, Rašytojams, Redaktoriams, etc.

Artistai, kurie vaidinate dainuojate, kalbate ar kitką darote, tai susimildami vengkite užgauti lietuviškų širšių lizdą. Žinote, kad su širšėmis reikia labai švelniai apseiti, tad šiaip taip būsite pakenčiami. Bet, jeigu truputį pajudinsite, tai tada broleliai, bėkite neatsižvelgdami atgal.

Laikraščiai ir Pamazgos.

Jeigu kas turite sau nepatinkamų žmonių, tai niekuomet nemėginkite šmeižti per laikraščius, nes tas užima daug vietos ir daug darbo, kaip rašytojams taip ir redaktoriams. Geriausia, tai štai ką padarykite. Einant į žmones visuomet pasiimkite su savim puodą pamazgų ir sutikę nepatinkamus sau asmenis, suverskite pamazgas jiems ant galvų. Tai bus mažai galvosukio ir tikslas bus atsiektas.

Savas pas Savą.

Dabar jau kartojama toks obalsis: Savas pas savą. Taigi, gerbiamieji, čia irgi reikalinga žinoti kaip elgtis. Reikia eiti pas savą netik pirkti, ar kitokį biznį daryti, bet reikia taipgi pas savą ir vogti arba holdopą daryti, nes pas svetimus eiti būtų gėda mūsų tautai.

Visiems Lygios Teisės.

Dar vienas patarimas. Kuomet sueina į krūvą bolševikas, demokratas, fašistas ir socialistas, vadinasi būna keturios partijos. Taigi čia patariu neduoti nei vienam atskirai kalbėti, bet visiems rėkti vienu kartu, kad parodžius teisių lygybę. Atskirai kalbėti neleistina, nes tai

Plikiams Jaunikiams.

Gerbiamieji senberniai, kurie esate praplikę niekuomet nesisarmatykite nusiimti kepurės stuoj, o ypatingai prie šešiolikinių. Šešiolikinės visuomet pagerbia plikį kaip savo tėvą, o be to dažnai palaiko už profesionalą.

Kompozitoriai ir Kritikai.

Aš patariu visiems lietuviams kompozitoriams, kad užsidarytų savo valgomus vargonus ir nesipriešintų nei vienam muzikos kritikui. Jūs visuomet sakote, kad kritikai nepažysta muzikos, o aš gana gerai žinau, kad lietuviai visi pažysta muziką. Ot pavyzdžiui muzikantai groja valcą, tai jie valcą ir šoka, o kuomet groja polką, tai šoka polką. Tai jau tas gana aišku, kad jie pažysta muziką.

Nežiūrėkite į Mėnulį.

Visi, kurie vakarais vaikščiojate iki vėlumos, vengkite žiūrėti į mėnulį, nes tai yra labai pavojinga. Sveikatos Departmentas praneša, kad nuo "mun šain" daug žmonių miršta.

PAGAUTOS ŽINIOS.

Matote, MARGUTIS įsitaisė tokį tankų tinklą su kuriuo gali sugauti visokias žinias, netik stambias, bet ir smulkiausias.

—0—

Štai nesenai sugavome žinią iš Cicero, kad lietuviai užėmė Mandžiūriją ir dabar maršuoja tiesiog į Kauną. Matote, nori užimti Kauno miestą ir išvyti lenkus lauk.

—0—

Detroite būtlegeriai sušaldo spiritą į ledą ir veža į Chicagą, o chicagiečiai išsitarpine, geria kaip seną "burboną".

—0—

Iš Rymo pranešama, kad Popiežius nepriima žmogaus be kėnių. Toks atsitikimas buvo su Indijos Kandi. O tam Indijos šventam žmogui, turbūt, kandys suėdė jo kėnes už tai jį dabar ir vadina Kandi.

—0—

Margučiai pranešta specialė žinia iš pletkininkų agentūros, kad Lietuva derasi su Vokietija. Lietuva siūlo Vokietijai Klaipėdą, jeigu Vokietija sutiktų atiduoti Lietuvai Plečkaitį. Dalykas labai paprastas. Klaipėdoj nėra nieko gero, tik vanduo laivams prieiti. O Plečkaitis, tai reiškia tiek pat, kiek šarvuotas automobilis, nes jis gali kišeniuose nešiotis, kad ir dešimts bombų.

ANTANAS VALAŠIMAS

Margučio rėmėjas, prisišaudęs, ančių, žąsų, kalakutų, fazanų ir vanagą su pelėda.

Vanagas paduotas į "operaciją" ir bus neužilgo išstatytas Margučio ofise.

—0—

Iš Detroito pranešama, kad ten visu smarkumu pradėjo darbai eiti. Fordas net dirbtuvių duris uždarė, kad neišeitų darbai laukan.

—0—

Naujų naujausia žinia sugauta Margučio tinklu, ir iš tikriausių šaltinių paeinanti, tai ta, kad Italijos Musolini yra tikras lietuvis, paeinąs iš Raseinių. Jo tikra pavardė esanti ne Musolyni, bet Masilionis.

ŽIEMOS ZABOVOS.

Juokingas Būdas Gaudyti Laukinės Antys.

Reikia rasti toks arbūzas, kad galėtų tilpti medžiotojo galva. Išėmus arbūzo vidurius ir padarius plyšius akims ir burnai, užsidėti ant galvos, kaip kepurę, ir įbridus iki kaklo į vandenį pamažėli artintis prie ančių. Kadangi antys arbūzo visai nebijo, tai medžiotojas prisiartinęs gali jas imti už kojų ir kišti į priruoštą tam tikslui maišą. Ypač žiema gerai gaudyti, kaip unės ežerai užšale.

Uždegti Sausos Malkos Vandeniui.

Sudėjus nemažą krūvą malkų, ir po jomis, ir jų tarpuose pabarstyti negesintos vopnos, priimaišius smulkiai sumaltos sieros. Paskui laistyti vandeniu. Kuo daugiau bus laistoma, tuo daugiau rodysis dūmai ir galop visai malkos užsidegs.

Priversti Adatą Sukinėti.

Reikia vienas adatos galas gerai ištrinti vienu magneto poliuse, gi antras — antru. Paskui padėti ją ant lygaus veidrodžio, po kurio randasi magnetas. Jeigu dabar pamažėli stumdysime veidrodį, tai adata visaip sukinėsis ir šokinės, atsizvelgiant į tai, kokiame santykiuje ji bus su paslėptu po veidrodžiu magnetu. Mat, įmagnetizuota adata veiks kaip ir magnetas. Daugeliui tatau atrodo keistu ir įdomiu dalyku.

Ištirpinti Ant Delno Auksas Arba Sidabras.

Nematomai pašlapinus delną vaidinamajame medžio aliejuje ir užpylus paskui ant delno stiprios degtinės (žiūrėtojams galima pasakyti, kad tai vanduo), padėti ant jos auksinį ar sidabrinį lapelį, kuris tučtuojau ištirps, ir nežinančius šio šposo, labai nustebins.

(bus daugiau)

STEPONO RAUDONOSIO TESTAMENTAS.

Palaidokite mane po vyšnių medžiu, iš aržuolinių alaus bačkų padarytame karste. Įsupkite mane į džinės įmirkytą maršką, o karstą išlaistykite rugine. Po galva padėkite šampano bonką, o į rankas paduokite "spirituvkos". Po kojom paklokite apynių, o į kišenę įdėkite plėčką. Palaistykite kapą vyno bačka ir užverskite ant jo krupniko kubilą. Tada miegosiu aš per amžių amžius su šypsena veide, ir tegul triūbyja iki žarnos jam truks.

— V.

ATLETIŠKAI.

"Manau, pašokai, kai jos vyras parėjo namo ir judu rado besimyluojant?"

"Pašokau? Brolyti, kad šokau, tai tuoj per langą gatvėje atsidūriau."

— V.

Arklys Laikraščių Neskaito.

Vienam turguj ūkininkas pardavė žydui arklių. Kitą turgų sutinka žydas ūkininką ir kelia triukšmą:

— Tu, gražink man pinigų ir atsiimk savo kuniją, nes tas arklys žabalas!

— O kam jam reikia matyt? Juk arklys Margučio neskaitys.

Tegul Tėtis Nuneš...

— Mama, aš nunešiu tetos laišką į paštą.

— Jokių būdu, vaikelį negalima. Dabar toks oras, kad niekas ir šunį laukan nevarytų... Tegul tėtė laišką nuneš.

Daug Laiko Per Nieką.

— Kaip tamsta drysti mane bučiuoti!

— Del to, kad aš jus myliu, Stepute...

— Taip? O nuo kurio laiko jūs mane mylite?

— Jau senai, jau daug mėnesių...

— Ak, mano mielas, kiek laiko mes veltui praleidom!

Nepataikė.

Kaimo mergelė sėdi ir galvoja. Prieina vienas ponelis ir meilindamasis sako:

— Ak, kad aš būčiau tas laimingasis, apie kurį panelė galvojate.

— Atsiprašau, aš dabar galvojau apie kiaulę — paaiškino kukli mergina.

Restorane.

Ar ponas pietausite?

— Pirmiau prašau duoti stiklinę kavos. Aš laukiu čia vienos ponios.

— Juodos ar šviesios?

— Tai ne tamstos dalykas! Kaip tamsta drysti taip kalbėti?!

— Bet ponas, aš norėjau tik paklausti, ar kavą paduoti juodą, ar su pienu.

Iššovė.

Naktį per mišką keliavo žydas. Staiga iš-
šoka iš krūmo vilkas ir niestumtelėjosi prie žy-

delio. Šis nei iš vietos — tik laiko atkišęs laz-
dą ir dreba.

Tuo tarpu medžiotojas — pokšt, iš krūmo. Vilkas nusivertė.

— Tu man nežinok! — aiškinasi atšokęs iš baimės, ir vis dar laikydamas atkištą laz-
dą, — 15 metų nešiojau ir nežinojau, kad ji
“užprovyta.”

Kleckas.

— Kodel, užkritusi ant popieros rašalo kle-
ką vadiname žydu?

— Todel, kad žydo ir rašalo klecko, jei jau
prikibo, jokių būdu neatsikratysi.

Gera Žmona.

— Mano žmona yra nepaprasta. Vakara-
is ji man batus nuauna.

— Kai tu namo girtas grįžti?

— Ne, kai rengiuos eiti į karčiamą.

Kada Gali Ponia Būti?

Tarnaitė (poniai): Ačiū, ponitei už viską:
dabar aš jau pati noriu būti ponia.

Ponia: — Kas tai, kas atsitiko?

Tarnaitė: — Aš įsitikinau, kad aš galiu tik
ponia būti, nes nemoku nei valgyti virt, nei siūt,
nei vaikų auklėt. Žodžiu, nieko nemoku — kaip
ponia.

Lietuvos Teisme.

— Sako, kad tave sugavo bevagiant. Ar
tai teisybė?

Čigonas: “Tikra tiesa, ponas teisėjau, bet
dovanok jam. Jis pagautų ir tamsta, jeigu tam-
sta vogtumei. Mat koks jis yra biaurus žmogus.

Geras Vaikas.

Vaikas: — “Tėveli, tu esi laimingas žmo-
gus.”

Tėvas: — “Kaip tai?”

Vaikas: — “Tau nebereikės pirkti man va-
dovėlių šiais metais. Aš pasilikau toje pačioje
klasėje.”

KALĖDOS, KALĖDOS!

Vėl atėjo Kalėdų Šventės. Ir su jų atėjimu mūsų mintys natūraliai skrieja prie tų skaitlingų draugų, kurie pagelbėjo šiuos metus padaryti smagiausius, kokiuos mes esame turėję.

Draugai padaro mūsų gyvenimą vertą gyventi. Draugai davė mums progos kasmet nors kelioms savaitėms paliuosuoti juos nuo kasdieninių rūpesnių ir tai išgalė pasitarnauti suteikė mums tikrą džiaugsmą.

Mes geistume, kad galėtume panaujinti šį draugiškumą ir kad jūs ga-

lėtumėt šiandien būti su mumis TABOR FARMOJ. Nors šalti vėjai pučia ir giliuos sniego pusnys, visvien Jūs lauktų širdingas priėmimas ir branginimas Jūsų paskiausio atsilankymo.

Bet kad šiuo laiku negalime to tikėtis, tai nors šiais žodžiais mes norime pasveikinti Jus ir palinkėti Jums *LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ* švenčių ir kuolaimingiausių *NAUJŲ METŲ*!

Mr. and Mrs. J. J. Bachunas

Tabor Farm

Sodus, Mich.

"GOOD NIGHT SWETHART..."

"Good Night Sweethart," miegok iki ryto
Sapnuok saldžiai mane o ne kitą...

Užmerk akis — tyliai alsuokie,
Svajų sapnuos, mane bučiuokie...
Labanakt!...

Čiu-čiu, liu-liu mano aniuolėli,
Miegok saldžiai pūkų patalėly...
Aš palieku lik ryto saulelės...
"Good Night Sweethart"...
Liu-liu.....

DIDŽIAUSIA PASAULY BIBLIOTEKA yra prie Britų muziejaus Londone. Joje sukrauta daugiau, kaip 4 milijonai knygų.

AUKŠČIAUSI BIBLIOTEKOS RŪMAI bus, žinoma, Amerikoje. Toki rūmai baigiami statyti Rochestery, Naujorko valstybėj.

DIDŽIAUSIAS KNYGŲ MĖGĖJAS buvo be abejo, vokiečių pastorius Finius, gyvenęs Weissenfelse, Saksonijoje, pereito šimtmečio pradžioj. Pasakojama, kad tas beprotis užmušęs 10 žmonių, kuriuos apiplėšęs vien tik tam, kad turėtų už ką nusipirkti knygų, kurias beprotiškai mėgdavęs.

P. S. Margučio knygos ir turi savo istorišką reikšmę, nes jos parsiduoda pigiau negu Lietuvoj, nors visos knygos yra iš Lietuvos atgabentos. Knygą dolerio vertės galite nusipirkti už kvoterį. Vadinasi, Margučio knygos yra geriausios ir pigiausios visam pasauly.

MARGUTIS KNYGA, yra vienintėlė knyga su gaidomis, susidedanti iš ketverių metų Margučio žurnalų surištų vienan sąsiuvinin, su gražiais anderais. Kaina tik \$10.00

DR. J. JONIKAITIS ir KOMPOZITORIUS MIKAS PETRAUSKAS iš Detrito laikų. Dr. Jonikaitis kandidatuoja į S. L. A. daktarus kvotoms.

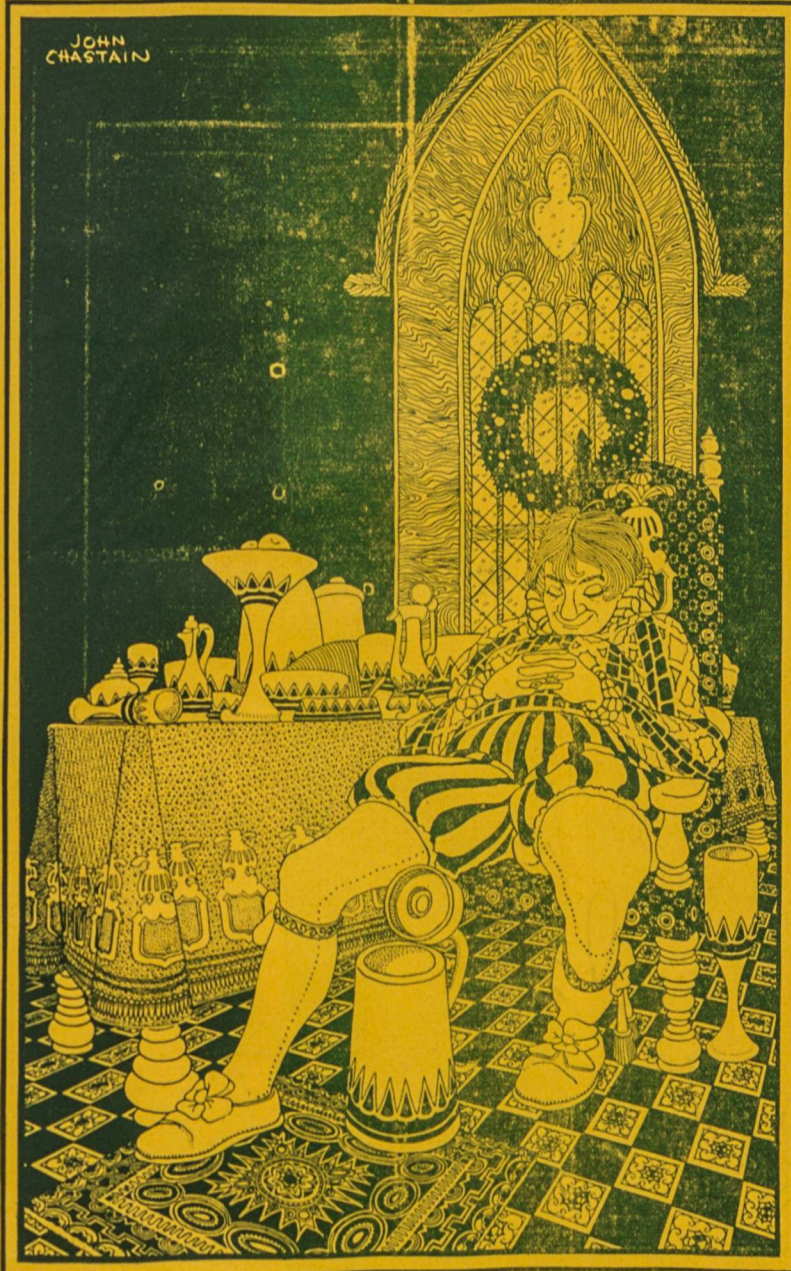
MARGUČIO REDAKCIJA.

Iš čia lanko desėtkus tūkstančių lietuvių visam pasauly, lietuviška liaudies daina. Desėtkai tūkstančių rekordų čia sugalvota, šimtai dainų iš čia paleista į lietuvišką pasaulį, o kiek juokologijos, kvailosofijos prirašyta!

Ta vieta yra liaudies dainų tvirtovė. Visi lietuviai čia randa lietuviybės pasistiprinimo šaltinį.

Chicagiečiai atsilankykite į Margutį pasipirkti rekordų, gaidų, knygų, saldinių iš Lietuvos ir neužmirškite atvežti dainų.

Margutis randasi netoli Western Avenue (tarpe Artesian ir Campbell Avenues), prie 69th Street Chicagoje. (2437 West 69th Street).

KALĖDOS 1731 Metais Ne Amerikoje

TIKRA AMBICIJA.

Penki jauni jautukai bėginėjo po ganyklą ir sustojo pasikalbėti apie savo ateities karjeras. Vienas sako:

— „Kai aš užaugsiu, tai būsiu karininkas.“

— „O aš tai eisiu į jūrininkus,“ tarė antras.

— „Jūs nežinote, ko siekti,“ trečias įsikišo.

„Kai aš užaugsiu, tai būsiu gaisrininkas ir dėvėsiu gražų mundierą“.

— „Aš tapsiu policmonu,“ tarė ketvirtas.

NAUJAS IŠRADIMAS

DEKSNIO GALINGA MOSTIS

Gydo, Reumatizmą, Rankų, Kojų, Nugaros skaudėjimą, Šaltį, Rankų, Kojų, tirpimą. Dusulį, Galvos skaudėjimą, ir taip visokius skaudėjimus (tik ne ronas).

Tukstančiai žmonių yra išsigydyę o milijonai dar nežino apie tai.

Deksnio Galinga Mostis yra tiek verta aukso, kiek ji pati sveria su lig naudos gydymo.

Kaina 75 centai, \$1.50 ir \$3.00, ir 10 centų extra už persiuntimą.

Klauskite pas aptiekorius taip
DEKEN'S NEW DISCOVERY
OINTMENT.

DEKEN'S OINTMENT CO.
P. O. Box 352
Hartford, Conn.

J. F. RADŽIUS

PIGIAUSIAS LĖTUVIS
GRABORIUS CHICAGOJ.

Laidotuvėse patarnauju geriau ir pigiau negu kiti, todėl kad priklausau prie grabų išdirbystės.

OFISAS: 668 W. 18th St.,
Telefonas Canal 6147

SKYRIUS: 3238 S. Halsted St.
Telefonas Victory 4088

A. A. OLIS ir
R. A. VASALLE
ADVOKATAI

11 South La Salle Street
Room 1934

Telefonas RANDOLPH 0332
Valandos: nuo 9 ryto iki 5
val. vakaro.

3241 South Halsted Street
Telefonas VICTORY 0562

Valandos nuo 7 iki 9 vakare
OLIS—Utar., Ketv. ir Sub. vak.
VASALLE Pan., Ser. ir Pet. v.

Stanley P. Mažeika

GRABORIUS

Koplyčia Dykai

Turiu Automobilius Visokiems
Reikalams. Kaina Prieinama.

3319 Auburn Avenue

Kalėdų Dienoje Gražus Lietuvių Programas iš Stoties
 W. C. F. L. 970 kil. nuo 3 iki 4 val. po pietų
 Nepamirškite Užstatyti savo RADIO

JUOZAS F. BUDRIKAS

ŠIRDINGI LINKĖJIMAI LINKSMŲ ŠVENČIŲ
 Visiems Kostumeriams Lietuviams Muzikos Mylėtojams
 Ir Radio Valandos Klausytojams.
 CHICAGO, ILLINOIS

Leidėjai Lietuvių Programų iš W. C. F. L. Radio Stoties kas Nedėldienį
 nuo 1 iki 2 val. po pietų ir kas Ketvergą nuo 7 val. vak iš Stoties
 W. H. F. C. (1420 Kylocycles) Cicero, Illinois.

JOS. F. BUDRIKO KORPORACIJOS
 3417-21 South Halsted Street, Phone Blvd 8167-4705

BUDRIK AUTO SALES, 907 West 35th Street